

να»!

Σε μια

μικρή συνάθροιση με λαϊκούς, ένας ευλαβής νέος είπε στον Γέροντα Αρσένιο τον Σπηλαιώτη:

- Παππού, σε παρακαλώ να εύχεσαι και για μένα.
- Πώς σε λένε;

- Με λένε Ανδρέα.

- Εγώ να εύχομαι για τον Ανδρέα, αλλά για να πιάσει η δική μου προσευχή πρέπει να ενδιαφέρεται και να εύχεται και ο Ανδρέας για τον εαυτόν του. Ο Άγιος Αντώνιος λέγει, «ούτε εγώ σ' ελεώ ούτε ο Θεός σ' ελεεί, αν δεν ελεήσεις εσύ πρώτα τον εαυτόν σου».

- Δηλαδή, Γέροντα;

- Μα δεν το καταλαβαίνεις; Καλά. τότε να σου πω κάτι που συνέβη εδώ, επί των ημερών μου. Πέρασε ένας προσκυνητής από την έρημο ψάχνοντας αγίους, όπως κι εσύ τώρα, για να του κάνουν προσευχή.

Βρίσκει ένα ασκητή και του λέγει: «Σε παρακαλώ γέροντα, προσευχήσου για μένα. έχω σοβαρά προβλήματα». Ο ασκητής τον λυπήθηκε και κάθε βράδυ στην αγρυπνία, δώστου προσευχή για τον κοσμικό. Μια νύχτα ενώ προσευχόταν, βλέπει έξω από το κελί του τον σατανά, να γελά σαρκαστικά και να κοροϊδεύει. Του λέει ο Μοναχός: «γιατί ρε καταραμένε μου χαλάς την ησυχία;», και ο σατανάς, «χα, χα, χα. γελώ που αγρυπνάς άδικα για τον δικό μου (τον Γιάννη). Κι αυτός αγρυπνά, αλλά στα στέκια τα δικά μου (εννοώντας ασφαλώς τα κέντρα διαφθοράς). Πριν λίγο τελείωσε την αγρυπνία του και τώρα ροχαλίζει!».

Ε, τώρα κατάλαβες τι θέλω να πω;

- Ναι, Γέροντα, τώρα κατάλαβα, ότι πρέπει κι εμείς να ζούμε χριστιανικά και να προσπαθούμε όσο μπορούμε.

«Ο Γέρων Αρσένιος ο Σπηλαιώτης»

Πηγή: askitikon.eu